

14 - VM - 54

11

Estimada Mercè - ja deus estar contenta! No et quedaràs ahí, perquè no se t'imblossa la gata? Deus ja li tens. Espero que, al menys no patiràs tant, ni tindràs tan moltes mae. Em va enviar un rebu ahí també mes ratlles teves, perquè se van quin espors cal per per escriure amb mal de queidal. Tot ahí que parís vometences per mantenerte'n una mica, i etic content perquè ja em començo a sentir una mena de dolor al queidal del serg. Això em fa veure que el teu dolor no és tan intens.

Si que mi amiria he de parlar-te de la Mercè que jo coneixia en un any enera, arni que tens mal de queidal i no paries cas d'una contentia més o menys. Però no

19-VIII-57 6
estic sens inspirat i tinc por de
fer un retrat molt desdibuixat d'
aquella senyora. A cabo de despen-
tar-me de la migdiada i tinc
el cap bastant espès - ja se'm deu
venir ~~en~~ la calligrafia.

Gràcies a Déu que he trobat una
canço que no saps! ha pena és
que jo tampoc la sé. Recordo aquells
dos versos que et veig escriure, i
van. Si no m'ero, pertanyen
a una ~~de~~ canço de Schumann.
No sé si a la de "la vida amo-
rosa d'una dona" o bé a la de
"L'aura del poeta". Encara veig
que em diràs - Ah sí! jo m'hi
recordo!

No acostumo a contar barbanitats
a ningú, i sobretot a les noies,
estiguis tranquils.

14-VIII-34
No estic gens d'acord en que la
Teva representació ni no és personal, si
qui perillosa. Pot ser ni, en tot cas,
amb els fabricants de pídels, i
les vides originades. Però l'Holena
no és ni l'una cosa ni l'altra,
almenys per ara, i ni em vaig
llançar a parlar-li de tu és per
que la coneix per per saber la
capaç de com vendre. El que
passa és que tu ets difícil

d'explicar. Jo ja vaig pensar
donar-li una idea, però com que
em donava compte de com era
de limitada, vaig acabar per
dir-li que, quan arribés a l'Heida
llegís les lletres de la SIA de
les vides, i en elles acabaria
de trobar allò que no havia tingut
temps de dir-li. Jo no sé dalt

19-VIII-37 25

Realment, no veu que "Uma i
lanterna", tingui cap virtut
calmant. Però quan va venir
i Enriqueta i em va demanar
alguna llibre que les passara el mal
de querdal, em vaig quedar
perplede. # hauria pogut enviar
"El limón, el ajo i la cebolla",
un llibre naturalista que fa molt
belle, o un llibre de versos
sobrealistes, però vaig tindre que
no et posessis mitjan. En canvi
Carner, si no era quan ja no
tinguis querdal, t'auria mi-
llor. Hi ha poemes una mica
dibricats, en aquest llibre, però
d'altres són deliciosos. Pel teu
govern et diré, encara que
sigui oïós, que els subvallats

14-VIII-94 3

no són proucs.

Ah! si que vas retornar-me
els "lletres" perquè vauis recuntar-te
si es hauries Merits? ho no es me
essito vas, i si els vols tenir
a mià més temps, només cal
que ho diguis

Ara tinc en saló al vis de
dalt a can Suro i de tren el
bisotís per la finestra. D'una
banda ni agada, però de l'altra
em cap per perquè quan l'
arrivé a veure, ~~no~~ per no et
sentiré cantar més.

Del com demanes, et torno
la carta de Giroum. No hetin
ent ucario d'inspirar-ni hi. Polser
l'estona menys pensada es perer
parà aquella vall als menys

14-VIII-34 36
ulls, i els veus acompanyava. Potser
ja no la reverencé més. Qui
sap? I, diques, se t'acordaria
de veure-me'n es nou suble? ~~Ja~~
Ja devies veure que aquell
altre poema que anava amb
els "adverbis" era una nova
Marhalton.

I res més, bona vesada. Que
la lluna hagi arribat el ple i
el moment sigui ràpid.

el Ten

Màrius

14-agost-37